

สรุป

คำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๘๘/๒๕๕๔

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด ผู้ร้อง

นายปฐม ธาราพิศ ผู้คัดค้านที่ ๑

นางสาวทิพาพรรณ สมสร ผู้คัดค้านที่ ๒

นางสาวมุกดา พวงทอง ผู้คัดค้านที่ ๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๑
ป.วิ.แพ่ง มาตรา ๑๗๓ (๑) มาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอว่า เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เจ้าพนักงานตำรวจจับผู้คัดค้านทั้งสามพร้อมยึดเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ จำนวน ๒๐๐ เม็ดเป็นขอกกลาง แล้วดำเนินคดีแก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ในข้อหามียาเสพติดให้โทษของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและดำเนินคดีกับผู้คัดค้านทั้งสามในข้อหาร่วมกันฟอกเงินกรณีปรากฏหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินจำนวน ๔๒ รายการตามบัญชีทรัพย์สินเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ขอให้มีคำสั่งทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมดอกผลตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑

ศาลชั้นต้นนัดไต่สวนแล้ว มีคำสั่งให้ทรัพย์สินจำนวน ๔๒ รายการพร้อมดอกผลตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง

ผู้คัดค้านทั้งสามอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

ผู้คัดค้านทั้งสามฎีกา

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันในชั้นนี้รับฟังได้ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ อยู่กินด้วยกันฉันสามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นพี่สาวต่างบิดาของผู้คัดค้านที่ ๒ ทั้งหมดพักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่ ๖๘/๖๕๐ หมู่ที่ ๔ แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เจ้าพนักงานตำรวจขอหมายค้นจากศาลไปตรวจค้นบ้านดังกล่าว ปรากฏว่าพบเมทแอมเฟตามีนจำนวน ๒๐๐ เม็ด ซุกซ่อนอยู่ใต้ที่นอนภายในห้องนอนของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ จึงยึดเป็นขอกกลาง เจ้าพนักงานตำรวจจับผู้คัดค้านที่ ๑ แจ้งข้อกล่าวหาว่าผู้คัดค้านที่ ๑ มีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและมีทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือได้มาจากการกระทำความผิด จำนวน ๔๒ รายการ ซึ่งเลขาธิการ ป.ง. ส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินในคดีนี้ และพนักงานอัยการฟ้องผู้คัดค้านทั้งสามต่อศาลอาญาธนบุรีในความผิดฐานร่วมกันฟอกเงิน ศาลอาญาธนบุรีมีคำพิพากษาลงโทษ

จำคุกผู้คัดค้านทั้งสามแล้วตามคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๖๐/๒๕๔๗ นอกจากนี้พนักงานอัยการฟ้องผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ ต่อศาลอาญารธนบุรีในความผิดฐานร่วมกันมีเมฆพตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๕๕๐๗/๒๕๔๖

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้คัดค้านทั้งสามว่า

๑. คดีนี้เป็นฟ้องซ้อนกับคดีหมายเลขแดงที่ ๒๖๐/๒๕๔๗ (คดีอาญาฟอกเงิน) ของศาลอาญารธนบุรีหรือไม่ และผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องขอคดีนี้หรือไม่

เห็นว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอคดีนี้ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้คัดค้านทั้งสามตกเป็นของแผ่นดินอันเป็นกรณีที่ต้องใช้สิทธิทางศาลตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๙ กำหนดไว้เป็นมาตรการบังคับแก่ทรัพย์สินในทางแพ่ง ส่วนที่พนักงานอัยการฟ้องผู้คัดค้านทั้งสามเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๒๖๐/๒๕๔๗ ของศาลอาญารธนบุรีเป็นคดีอาญาที่ขอให้ลงโทษผู้คัดค้านทั้งสามในความผิดต่อพระราชบัญญัติป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งในคดีอาญาดังกล่าว พนักงานอัยการไม่อาจมีคำขอส่วนแพ่งให้ทรัพย์สินเหล่านั้นตกเป็นของแผ่นดินรวมเข้าไปด้วยได้ เพราะไม่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ จึงมิใช่เป็นกรณีที่เป็นกรฟ้องคดีในเรื่องเดียวกันอันจะเป็นฟ้องซ้อนตามความหมายของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๗๓ วรรคสอง (๑) ดังที่ผู้คัดค้านทั้งสามฎีกา ทั้งเมื่อปรากฏหลักฐานเป็นที่น่าเชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษอันเป็นความผิดมูลฐานแล้ว เลขาธิการ ป.ง. ก็มีอำนาจส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณายื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน หากพนักงานอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีเหตุผลสมบูรณ์เพียงพอพนักงานอัยการก็มีอำนาจยื่นคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว

ดังนั้น ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดจึงหาได้หมายความถึงเฉพาะทรัพย์สินในคดีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าเจ้าของทรัพย์สินเป็นผู้กระทำความผิดและถูกลงโทษเท่านั้นไม่ แต่หากปรากฏว่ามีการกระทำความผิดมูลฐานเกิดขึ้น ไม่ว่าจะจับผู้กระทำความผิดได้หรือไม่ และไม่ว่าผู้กระทำความผิดจะถูกลงโทษหรือไม่ เมื่อมีทรัพย์สินเกิดขึ้นหรือได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐานดังกล่าวต้องตามคำจำกัดความที่กฎหมายบัญญัติไว้ ก็ถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด อันเป็นเหตุที่เลขาธิการ ป.ง. จะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณายื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ ตามคำร้องขอปรากฏพฤติการณ์ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมกันมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายอันเป็นความผิดฐาน ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่ได้ประกอบอาชีพอื่นนอกจากเป็นที่เลี้ยงบุตรของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ แต่มีเงินฝากธนาคารจำนวนมากและเป็นผู้เช่าซื้อรถยนต์ส่วนบุคคลมูลค่ากว่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ร้องเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีเหตุผลสมบูรณ์พอเชื่อได้ว่าทรัพย์สินของผู้คัดค้านทั้งสามเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐาน ผู้ร้องก็มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินฎีกาทั้งสองข้อนี้ของผู้คัดค้านทั้งสามฟังไม่ขึ้น

๒. การที่ผู้คัดค้านทั้งสามกล่าวในฎีกาว่า การยื่นคำร้องคดีนี้เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตนั้น

ผู้คัดค้านทั้งสามยื่นคำคัดค้านไว้เพียงว่าทรัพย์สินตามคำร้องมีไม่สุจริตที่ได้มาเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานเท่านั้น หากได้คัดค้านว่าการยื่นคำร้องของผู้ร้องเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตแต่อย่างใดจึงเป็นปัญหาที่ผู้คัดค้านทั้งสามเพิกยกขึ้นอ้างในชั้นฎีกา อันเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นมาก่อนแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาคณะคดีปกครองไม่รับวินิจฉัยให้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง

๓. คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปตามฎีกาของผู้คัดค้านทั้งสามว่า ทรัพย์สินจำนวน ๔๒ รายการ ตามบัญชีทรัพย์สินพร้อมดอกผลเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานซึ่งศาลต้องมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินหรือไม่

ผู้ร้องมีร้อยตำรวจเอกสำเร็จ คงมี เป็นพยานเบิกความว่า ผู้คัดค้านทั้งสามไม่ได้ประกอบอาชีพใดเป็นกิจจะลักษณะ แต่มีฐานะร่ำรวยผิดปกติ ร้อยตำรวจเอกสำเร็จฯ กับพวกไปเฝ้าดูพบพฤติการณ์มีวัยรุ่นขับขีรถจักรยานยนต์เข้าออกบ้านดังกล่าวเป็นประจำ จึงสงสัยว่าคนในบ้านลักลอบจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ เมื่อขอหมายค้นจากศาลไปตรวจค้นบ้านดังกล่าว พบเมทแอมเฟตามีนจำนวน ๒๐๐ เม็ด ในความครอบครองของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ และพบเงินสดจำนวนมากถึง ๘๑๖,๐๐๐ บาท และมีทรัพย์สินมีค่าจำนวนผิดปกติ ทั้งพบว่าผู้คัดค้านทั้งสามมีเงินฝากในธนาคารพาณิชย์คนละหลายบัญชี นอกจากนี้ผู้ร้องยังมี

๑. คำให้การในชั้นสอบสวนของนายประดิษฐ์ แซ่เล้า นางสาวนันท์ แซ่เล้า บิดามารดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ปปง. ยอมรับว่านอกจากผู้คัดค้านที่ ๑ แล้วบุตรของนายประดิษฐ์ฯ และนางสุพันธ์ฯ อีก ๒ คน คือ นายสุวิชัยหรือสุพิชัย แซ่เล้าและนายซัช แซ่เล้า ก็ถูกดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

๒. คำให้การในชั้นสอบสวนของนายสมชาย แซ่เหลียง สามีมของผู้คัดค้านที่ ๓ และของนางสาวสไบทิพย์ รัตนเดชา ภริยาของนายเกรียงศักดิ์ สมสร (น้องชายผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓) ยอมรับว่านายเกรียงศักดิ์ฯ ถูกดำเนินคดีในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนจำนวนมากไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และรายงานผลการตรวจสอบข้อมูลประวัติเกี่ยวกับยาเสพติดก็ตรงตรงกับคำให้การในชั้นเดียวกันของผู้คัดค้านทั้งสาม

๓. นอกจากผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ จะถูกกล่าวหาว่าร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลแล้ว ข้อเท็จจริงยังรับฟังได้ว่า นายซัชฯ น้องชายผู้คัดค้านที่ ๑ ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ นายเกรียงศักดิ์ฯ น้องชายผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ก็ต้องคำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษหลายคดี ในที่สุดถูกดำเนินคดีข้อหา มีเมทแอมเฟตามีนจำนวนมากถึง ๑๖,๐๐๐ เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เหตุเกิดก่อนคดีนี้ประมาณ ๕ เดือน

๔. นอกจากนี้นางสาวพจนา สมสร น้องของผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ อีกคนหนึ่งก็ต้องคำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเช่นกัน

ประกอบกับในการตรวจค้นบ้านของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ ก็พบเมทแอมเฟตามีนจำนวน ๒๐๐ เม็ด เจ้าพนักงานตำรวจแจ้งข้อกล่าวหาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ผู้คัดค้านที่ ๑ ให้การรับว่า เดิมร่วมลักลอบจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนกับนายเกรียงศักดิ์ฯ ที่บ้านเดิมในแขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร เมื่อนายเกรียงศักดิ์ฯ ถูกจับไปดำเนินคดี ผู้คัดค้านทั้งสามนำเงินที่ได้มาจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนไปซื้อบ้านที่เกิดเหตุ ซึ่งเพียงพอให้รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่าผู้คัดค้านทั้งสามเป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษอันความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งญาติพี่น้องของผู้คัดค้านทั้งสามต่างก็ตั้งหาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหลายคนดังที่วินิจฉัยมา กรณีจึงต้องด้วยข้อสันนิษฐานไว้ก่อนว่าทรัพย์สินจำนวน ๔๒ รายการ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริตตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ วรรคท้าย ผู้คัดค้านทั้งสามย่อมมีภาระการพิสูจน์หักล้างข้อสันนิษฐานดังกล่าว แต่ผู้คัดค้านทั้งสามมิได้นำพยานหลักฐานใดๆ มานำสืบโต้แย้งให้รับฟังเป็นประการอื่น จึงไม่อาจหักล้างข้อสันนิษฐานตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวได้ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ทรัพย์สินจำนวน ๔๒ รายการพร้อมดอกผลเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษอันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งต้องมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ฎีกาของผู้คัดค้านทั้งสามในข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ